Prima instanţă: Judecătoria Chişinău (sediul Centru) dosarul nr. 2r-2866/23
Judecător: Russu Natalia 2-23069695-02-25r-15082023

DECIZIE

16 noiembrie 2023 mun. Chişinău

Colegiul Civil, Comercial şi de Contencios administrativ
al Curţii de Apel Chişinău

în componența:
Președintele completului, judecătorul Anatol Pahopol
judecătorii Ruxanda Pulbere şi Ala Malîi

examinând, fără citarea părților, cererea de recurs declarată de executorul judecătoresc *****împotriva încheierii Judecătoriei Chişinău (sediul Centru) din 13.07.2023, emisă în cauza civilă, la demersul executorului judecătoresc ***** privind aplicarea interdicției de a părăsi țara pe un termen de 6 luni debitorului *****, -

A CONSTATAT:

Circumstanţele cauzei.

La 13.05.2023 executorul judecătoresc *****a depus demers cu privire la aplicarea interdicției de părăsire a hotarelor țării pe un termen de 6 luni debitorului *****.

În motivarea demersului, executorul judecătoresc învederează că, are în procedură spre executare silită documentul executoriu nr. t/e 2- 466/2017 din 16.11.2017, emis de către Judecătoria Bălți, sediul Fălești cu privire la încasarea de la ***** în beneficiul*****. a datoriei în sumă totală de 18445, 26 lei.

A indicat că întru executarea hotărârii menționate mai sus, au fost întreprinse măsurile de asigurare a executării și acțiunile executare în conformitate cu prevederile art. art. 62, 63 ale Codului de executare.

A menționat că prin încheierea 176-2086/2018, s-a dispus intentarea procedurii de executare în baza documentului executoriu în cauză și numită în condițiile art.62 Cod de executare, procedura de conciliere a părților, la care debitorul fiind somat legal nu s-a prezentat fapt confirmat prin înscrisurile anexate la demers.

A invocate că în urma interpelărilor făcute în adresa instituțiilor de stat, deținătoare de registre, precum și din informația parvenită nu au fost depistate și stabilit locul aflării bunurilor debitorului.

A susținut că conform solicitării creditorului urmăritor, acesta a solicitat aplicarea față de debitor a tuturor măsurilor în vederea executării documentului executoriu, astfel verificând baza de date ACCES s-a constatat că debitorul traversează frontiera de stat iar obligațiile prevăzute în procedura de executare nu le onorează, astfel este necesar aplicarea interdicției de părăsire a hotarelor țării în legătură cu cele menționate.

Susține că, în adresa debitorului au fost expediate un șir de scrisori prin care a fost somat în repetate rânduri de a se prezenta la birou în vederea onorării obligațiilor

asumate. Relevă că, acest document executoriu a fost prezentat spre executare silită la 02.02.2018, de către reprezentantul prin procură al *****, *****.

A mai indicat că prin acțiunile întreprinse în scopul asigurării procedurii de executare, s-a dispus aplicarea măsurilor asigurătorii pe bunurile mobile/imobile cât și pe sursele financiare, prin care au fost aduse la cunoștință părților despre procedura de executare, fiindu-le expediate scrisori recomandate.

Susține că debitorul a fost informat de nenumărate ori despre obligația ce o poartă, fiind somat de a se prezenta la biroul său, în vederea familiarizării acestuia cu toate acțiunile întreprinse pe marginea procedurii de executare și menționează că, prin acțiunile întreprinse, s-a făcut legătura telefonică cu debitorul la numărul său de telefon mob.*****, căruia i-au fost comunicate toate acțiunile întreprinse pe marginea procedurii de executare, totodată ultimul a fost somat de a se prezenta la biroul executorului judecătoresc pentru a executa hotărârea de judecată.

Mai mult ca atât, indică că, fiind citat la numărul său de telefon mob.*****, de mai multe ori în cadrul procedurii de executare, debitorul nu binevoia să se prezinte și nici să comunice locul aflării sale, astfel s-a emis un demers prin care s-a solicitat instanței de judecată dispunerea anunțării în căutare a debitorului.

Indică că prin încheierea nr. 25-4336/2020 din 02.11.2020 emisă de Judecătoria Chișinău, sediul Centru, s-a dispus anunțarea în căutare a debitorului, iar la data de 13.01.2021 debitorul a fost stabilit de către Inspectoratul de Poliție Fălești, și prezentat în cadrul biroului Executorului Judecătoresc *****, însă debitorul nu a executat creanța inserată în documentul executoriu, și manifestă liber o indiferentă silnică în fața hotărârii de judecată.

A relevat că, în acest sens, debitorului, i-a fost expediată citația pentru a se prezenta la adresa si anume: mun. *****, la momentul stabilirii debitorului de către Inspectoratul de Poliție, însă debitorul nu s-a prezentat și nici nu a comunicat motivele neprezentării. Prin acțiunile întreprinse, s-a făcut legătura telefonică cu soția debitorului dna*****la numărul său de telefon mob. 061024925, căruia i s-a adus la cunoștință despre procedura de executare intentată pe urmele *****, însă soția acestuia comunică că la moment sunt în ceartă cu soțul său și nu comunică cu el, doar comunică că debitorul se află la muncă peste hotare.

A indicat că în cadrul procedurii de executare, debitorul a fost somat în nenumărate rânduri de a executa hotărârea de judecată, însă acesta le ignore iar din data emiterii hotărârii de judecată s-au scurs mai bine de 5 ani, timp suficient pentru a-și achita datoria pe care și-a asumat-o, însă ***** încă nu a achitat datoria stabilită prin hotărârea de judecată și nici nu s-a prezentat încă niciodată la biroul său și nici măcar nu și-a dat interesul față de procedura de executare.

A mai invocat că conform informației din baza de date ’’Acces”, înregistrează un șir de ieșiri și intrări a debitorului, și chiar dacă acesta a părăsit hotarele țării, nemijlocit prin aplicația ”WhatsApp”, ”Viber”, ”Messenger”, acesta a fost înștiințat despre necesitatea prezentării în cadrul biroului executorului judecătoresc, și indispensabil despre stingerea obligației din hotărârea de judecată, însă acesta a tratat oarecum cerințele

executorului judecătoresc, vădind liber o indiferență silnică în fața hotărârii de judecată. Informează că, avînd în vedere că debitorul se eschivează de la executarea hotărârii de judecată, urmează a întocmi un demers privind constatarea eschivării de la executare a hotărârii de judecată a cet. *****.

Susține că, prin acțiunile întreprinse în scopul asigurării procedurii de executare, odată cu intentarea procedurii de executare s-a dispus aplicarea măsurilor asigurătorii pe bunurile mobile/imobile cît și pe sursele financiare, prin care au fost aduse la cunoștință părțile în procedura de executare, fiindu-le expediate scrisori recomandate.

A specificat că până în prezent un rezultat la toate acțiunile sus indicate nu s-a stabilit, dat fiind faptul că debitorul în mod direct se eschivează de la executarea hotărârii sus indicate, fiind absent la nenumăratele solicitări de a se prezenta la biroul său. Indică că deși scrisori în adresa acestuia au fost expediate și recepționate, or aceste acțiuni denotă și intenția directă a debitorului de a nu executa documentul executoriu prin ce a renunțat la executare.

Relevă că, în continuarea acțiunilor întreprinse debitorul a fost informat de nenumărate ori despre obligația ce o poartă, fiind somat de a se prezenta la biroul executorului judecătoresc, în vederea familiarizării acestuia cu toate acțiunile întreprinse pe marginea procedurii de executare precum și achitării datoriei. Indică că odată cu înaintarea documentului executoriu spre executare, de către au fost întreprinse un șir de acțiuni în vederea executării cu succes a documentului dat, fiind expediate scrisori părților în procedura de executare despre acțiunile întreprinse și comunicate drepturile și obligațiile acestora.

Informează că, în urma măsurilor întreprinse au fost aplicate măsuri asigurătorii pe bunurile debitorului și aplicate interdicții și restricții la înstrăinarea acestora. Informează că, până în prezent un rezultat la toate acțiunile sus indicate nu s-a stabilit, dat fiind faptul că debitorul în mod direct se eschivează de la executarea documentului executoriu sus indicat.

Menționează că, ținând cont de comportamentul debitorului de faptul că plecările lui peste hotare au tergiversat procedura de executare tocmai 5 ani, de faptul că s-a necesitat anunțarea în căutare a acestuia, precum și că există posibilitatea ca ***** să părăsească definitiv Republica Moldova fără a mai executa hotărârea de judecată, s- a solicitat aplicarea interdicției de părăsire a hotarelor țării cet. *****.

A relatat că creditorul solicită aplicarea interdicției de a părăsi țara în privința debitorului, precum că verificând baza de date ACCES, s-a stabilit că debitorul frecvent părăsește hotarele țării fără a executa documentul executoriu, fapt care demonstrează indiferența cu care se atârnă ***** față de obligațiile prevăzute de lege.

Atrage atenția că executarea silită reprezintă un ansamblu de măsuri, prevăzute de prezentul cod, prin care creditorul realizează, prin intermediul executorului judecătoresc, cu concursul organelor de stat abilitate, drepturile sale, recunoscute printr-un document executoriu, dacă debitorul nu-și îndeplinește benevol obligațiile, or, cum poate fi repus creditorul nostru în drepturi dacă debitorul timp de 5 ani nu a achitat nimic din datorie, nu își dă interesul despre aceasta, circulă peste hotare.

A mai indicat că hotărârea judecătorească nu a fost executată exclusiv din vina debitorului, fapt care pune în pericol dreptul creditorului, garantat de art.6 CEDO, la un proces echitabil.

A mai menționat că între debitor și creditor nu a fost încheiată o tranzacție de împăcare și nici nu i-a fost acordat un grafic de achitare, solicitând întreprinderea tuturor măsurilor în scopul încasării datoriei. Susține că, ținând cont de faptul că debitorul este obligat să execute hotărârea de judecată întocmai și la timp fără întârzieri nejustificate, constată faptul eschivării de la executarea hotărârii de judecată a debitorului.

Prin urmare, consideră oportună aplicarea imediată a interdicției de părăsire a hotarelor țării în privința debitorului *****, deoarece s-ar face dificilă sau chiar imposibilă executarea hotărârii de judecată întru-cît plecarea acestuia peste hotarele țării ar putea fi definitivă. Indică că, având în vedere faptul că debitorul se eschivează de la executarea hotărârii de judecată este necesară aplicarea interdicției de părăsirea a hotarelor țării în vederea întreprinderii măsurilor de executare silită, precum și sancționarea acestuia în conformitate cu legislația în vigoare, or la materialele procedurii de executare creditorul a solicitat aplicarea acestei măsuri asigurătorii în temeiul art.22,64 Codul de executare.

Menționează că potrivit prevederilor art. 16 din Codul de procedură civilă, hotărârile judecătorești sunt obligatorii pentru toate autoritățile publice, asociațiile obștești, persoanele oficiale, organizațiile și persoanele fizice și se execută cu strictețe pe întreg teritoriul Republicii Moldova. Mai mult ca atît Curte Europeană s-a pronunțat în jurisprudența sa sub aspectul obligativității hotărârii judecătorești, statuând că dreptul la un tribunal garantat de art.6 alin. 1 din Convenție ar fi iluzoriu, dacă ordinea juridică internă a unui stat contractant ar permite ca o hotărâre judecătorească definitivă și obligatorie să rămână inoperantă, în detrimentul unei părți.

Relevă că, executarea unei sentințe, a oricărei instanțe, trebuie considerată ca făcând parte integrantă din ”proces” în sensul art. 6, (SC *****).

A solicitat admiterea demersului înaintat.

Poziția instanței de fond.

Prin încheierea Judecătoriei Chişinău (sediul Centru) din 13.07.2023, a fost respins, ca fiind neîntemeiat demersul executorului judecătoresc *****privind aplicarea interdicției de a părăsi țara pe un termen de 6 luni debitorului *****.

Solicitarea recurentului.

Invocând dezacordul cu încheierea Judecătoriei Chişinău (sediul Centru) din 13.07.2023, executorului judecătoresc ***** la 07.08.2023, prin intermediul oficiului poștal, a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii, cu pronunțarea unei noi decizii, prin care să fie admis demersul său, privind aplicarea interdicției de a nu părăsi țara pe numele debitorului, pentru o perioadă de 6 luni.

Argumentele părților.

În motivarea recursului, executorului judecătoresc ***** a reiterat motivele de fapt şi de drept susținute în demersul depus.

A indicat că nu este de acord cu încheierea emisă, ori din opinia instanței de fond reiese faptul că dacă i s-ar aplica interdicția de a părăsi hotarele țării, atunci acestuia i s-ar încălca careva drepturi, însă nu s-a luat în considerație că dreptul creditorului la un proces echitabil de încalcă deja d e5 ani. Totodată a reiterat că debitorul nu a manifestat nici un fel de interes față de executarea hotărârii, care a fost emisă în anul 2017, nu s-a prezentat nici la o citație a executorului judecătoresc, nu a achitat nimic în temeiul executării documentului executoriu.

Termenul de declarare a recursului.

Conform art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Din actele cauzei rezultă că, încheierea contestată a fost emisă la 13.07.2023, acte confirmative în vederea recepționării încheierii la materialele cauzei nu se regăsesc, astfel prin depunerea cererii de recurs la 07.08.2023 s-a respectat termenul prevăzut de art. 425 CPC.

Aprecierea instanței de recurs.

Analizând legalitatea şi temeinicia încheierii contestate, prin prisma argumentelor invocate de recurent şi a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău consideră recursul neîntemeiat şi care urmează a fi respins, din următoarele aspecte ce succed.

Conform art.424 alin.(1) Cod de procedură civilă, curțile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părților.

Conform art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să mențină încheierea.

Actele cauzei atestă că, la 02.02.2018, prin încheierea nr. 176-2086/2018, executorul judecătoresc *****a intentat procedura de executare cu nr. 176- 2086/2018 și tot la 02.02.2018, prin încheierea nr. 176- 2086/2018, a dispus aplicarea măsurilor de asigurare a executării, prin aplicarea sechestrului pe bunurile mobile și imobile, precum și pe mijloacele financiare ale debitorului *****, în limita sumei urmărite de 18445,26 lei, prin interzicerea debitorului să înstrăineze, deterioreze, tăinuiască sub orice formă bunurile mobile, imobile și mijloacele bănești, a obligat băncile comerciale să aplice sechestru pe mijloacele financiare ale debitorului.

Tot din materialele cauzei s-a stabilit că pe parcursul anului 2018, executorul judecătoresc a întreprins următoarele măsuri în vederea executării documentului executoriu și căutării debitorului: a interpelat instituțiile financiare, iar potrivit

răspunsului acestora a stabilit că debitorul deține cont în *****. și *****., cu soldul de 0, 00 lei, precum și faptul că este aplicat sechestru. La fel, s-a stabilit că, pe parcursul anului 2019, executorul judecătoresc a întreprins următoarele măsuri în vederea executării documentului executoriu și căutării debitorului: a citat debitorul la adresa din or.*****.

Tot s-a stabilit că, pe parcursul anului 2020, executorul judecătoresc a întreprins următoarele măsuri în vederea asigurării executării documentului executoriu și căutării debitorului: a aplicat sechestru pe bunurile mobile, imobile și mijloacele bănești ale debitorului *****, a interpelat instituțiile financiare, iar potrivit răspunsului acestora a stabilit că debitorul deține cont în *****. și *****., cu soldul de 0, 00 lei, precum și faptul că este aplicat sechestru, s-a deplasat la adresa de domiciliu a debitorului din or.*****, unde a stabilit că debitorul nu a fost de găsit, iar potrivit celor relatate de vecinii imobilului, precum că l-au cunoscut pe debitor, ar fi domiciliat în acest imobil, ulterior a plecat, făcându-se nevăzut, de mai bine de 2 ani de zile, menționând că la moment în imobil domiciliază noii proprietari, a interpelat Inspectoratul de Poliție Fălești, iar potrivit răspunsului acestora, s-a stabilit că pe numele debitorului a fost intentat dosar de căutare, categoria, debitor de stat, la fel potrivit răspunsului Inspectoratului de Poliție Fălești din 09.12.2020, s-a stabilit că debitorul locuiește pe adresa din mun. Chișinău, com. Bubuieci, str. Grigore Vieru 20, bl.1, ap.5, a accesat baza de date a CNAM, potrivit căreia s-a stabilit că debitorul are statut de „ ANGAJAT” în cadrul *****., fiind „ASIGURAT”, a interpelat *****., în vederea stabilirii faptului dacă debitorul este angajat în cadrul întreprinderii și care este mărime salariului acestuia.

În continuare, s-a stabilit că, pe parcursul anului 2021, executorul judecătoresc a întreprins următoarele măsuri în vederea executării documentului executoriu și căutării debitorului: a recepționat de la debitor declarație, prin care acesta s-a obligat să achite datoria față de creditor, indicând că va stinge datoria în luna mai 2021 și a indicat numărul de contact al soției, a accesat baza de date SIC „Acces Web”, potrivit căreia s-a stabilit că debitorul ***** are înregistrată ultima intrare în țară la 15.08.2020 prin punctul de trecere „*****, a citat debitorul la adresa din mun. C***** și pe adresa din or.*****.

Parcursul anului 2022, s-a stabilit că executorul judecătoresc a întreprins următoarele măsuri în vederea executării documentului executoriu și căutării debitorului: a citat debitorul prin apel telefonic la numărul de telefon*****, pentru a se prezenta la biroul executorului, la care debitorul manifestă indiferență, a citat prin apel telefonic soția debitorului, iar aceasta a comunicat că este în procedura de divorț cu debitorul și despre faptul că din auzite cunoaște că debitorul este plecat peste hotare, a interpelat Inspectoratul de Poliție Fălești.

S-a stabilit că, pe parcursul anului 2023, executorul judecătoresc a întreprins următoarele măsuri în vederea executării documentului executoriu și căutării debitorului: a citat de două ori debitorul prin apel telefonic la numărul de telefon*****, pentru a se prezenta la biroul executorului, la care debitorul manifestă indiferență, a accesat baza de date SIC „Acces Web”, potrivit căreia s-a stabilit că debitorul ***** are înregistrată ultima ieșire din țară la 22.02.2023 prin punctul de trecere „*****”, a accesat informația despre contribuabil, potrivit căreia a stabilit că debitorul nu deține careva amenzi sau

sancțiuni contravenționale, a accesat baza de date a CNAM, potrivit căreia debitorul are statut de „NEANGAJAT” fiind „NEASIGURAT”, a interpelat Agenția Servicii Publice „Departamentul Cadastru”, iar potrivit răspunsului acestora, a stabilit că pe numele debitorului nu este înscris dreptul de proprietate asupra bunurilor imobile din Republica Moldova.

Astfel, în urma celor stabilite, executorul judecătoresc a solicitat aplicarea interdicției de a părăsi țara.

Prin încheierea instanței de fond s-a dispus respingerea demersului înaintat, deoarece executorul judecătoresc a prezentat probe suficiente în vederea aplicării interdicției de a părăsi țara în privința debitorului.

În contextul situației de fapt constatate în speță, Colegiul civil consideră întemeiată concluzia primei instanțe cu privire la necesitatea respingerii demersului executorului judecătoresc cu privire la aplicarea interdicției de a părăsi țara în privința debitorului, reieșind din următoarele motive.

Conform art. 27 din Constituția Republicii Moldova, dreptul la libera circulație în țară este garantat. Oricărui cetățean al Republicii Moldova îi este asigurat dreptul de a-şi stabili domiciliul sau reședința în orice localitate din țară, de a ieși, de a emigra şi de a reveni în țară.

Conform art. 54 alin. (2) din Constituția Republicii Moldova, exercițiul drepturilor şi libertăților nu poate fi supus altor restrângeri decât celor prevăzute de lege, care corespund normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional şi sunt necesare în interesele securităţii naţionale, integrităţii teritoriale, bunăstării economice a ţării, ordinii publice, în scopul prevenirii tulburărilor în masă şi infracţiunilor, protejării drepturilor, libertăţilor şi demnităţii altor persoane, împiedicării divulgării informaţiilor confidenţiale sau garantării autorităţii şi imparţialităţii justiţiei, iar aliniatul (4) al aceluiași articol stabilește că restrângerea trebuie să fie proporţională cu situaţia care a determinat-o şi nu poate atinge existenţa dreptului sau a libertăţii.

În această ordine de idei, relevanță au și prevederile art.2 din Protocolul adițional nr.4 CEDO, în conformitate cu care oricine se găsește în mod legal pe teritoriul unui stat are dreptul să circule în mod liber şi să-şi aleagă în mod liber reședința sa. Orice persoană este liberă să părăsească orice ţară, inclusiv pe a sa.

Exercitarea acestor drepturi nu poate face obiectul altor restrângeri decât acelea care, prevăzute de lege, constituie măsuri necesare într-o societate democratică pentru securitatea naţională, siguranţa publică, menținerea ordinii publice, prevenirea faptelor penale, protecția sănătăţii sau a moralei, ori pentru protejarea drepturilor şi libertăților altora. În anumite zone determinate drepturile recunoscute în paragraful 1 pot face obiectul unor restrângeri care, prevăzute de lege, sunt justificate de interesul public într-o societate democratică. Nimeni nu poate fi privat de libertatea sa pentru singurul motiv că nu este în măsură să execute o obligație contractuală.

În acord cu art. 22 alin. (1) lit. x) Cod de executare, executorul judecătoresc este în drept să solicite instanței judecătorești, la cererea creditorului, aplicarea faţă de debitor a

interdicției de a părăsi țara în cazul în care plecarea acestuia ar face imposibilă sau dificilă executarea hotărârii judecătorești.

În accepțiunea art. 64 alin. (1) Cod de executare, interdicția de a părăsi țara în cel mult 6 luni se aplică de către judecător, la demersul executorului judecătoresc, doar atunci când prezența debitorului este necesară pentru executarea eficientă a documentului executoriu şi doar după luarea măsurilor de asigurare a executării documentului executoriu, cu obligarea executorului judecătoresc de a efectua periodic un control privind necesitatea menținerii acestei interdicții.

Încheierea instanței de judecată se execută imediat, însă poate fi atacată cu recurs. Demersul executorului judecătoresc privind interdicția de a părăsi țara se examinează pe baza materialelor anexate la demers, fără participarea părților. Instanța care examinează demersul poate dispune citarea participanților la proces şi a executorului judecătoresc pentru a se pronunța cu privire la temeiurile invocate în demers.

Instanța de recurs relevă că demersul înaintat de executorul judecătoresc *****privind interdicția de a părăsi țara în privința debitorului, a fost examinat de prima instanță în strictă corespundere cu prevederile art. 64 Cod de executare.

Colegiul civil subliniază că, argumentele recurentului invocate în cererea de recurs sunt nefondate, deoarece recurentul, în acest sens, nu a prezentat careva probe pertinente și concludente, care ar fi de natură să combată concluziile instanței de fond, expuse în încheierea contestată, or, acesta solicitând aplicarea interdicției de a nu părăsi țara în privința debitorului, nu a prezentat, cel puțin, oportunitatea interdicției, precum nu a invocat nicio motivație care să probeze că o astfel de măsură va facilita executarea hotărârii judecătorești irevocabile.

Din materialele cauzei reiese că, demersul executorului judecătoresc a fost respins în instanța de fond, din motivele că executorul judecătoresc nu a prezentat suficiente probe de a demonstra solicitările sale.

Prin urmare, executorul judecătoresc urma să demonstreze că a întreprins toate măsurile de asigurare a executării documentului executoriu, însă acestea s-au soldat cu eșec, iar restricția revendicată este ultima soluție de natură a influența conduita și responsabilitatea debitorului în partea ce ține de executarea titlului executoriu, iar instanța de recurs apreciază demersul depus de către executorul judecătoresc ca fiind unul formal în acest sens.

În raport cu aceste considerente, Colegiul civil constată că încheierea instanței de fond a fost pronunțată cu aprecierea corectă a probelor administrate în cauză (art. 130 Cod de procedură civilă) și cu aplicarea corespunzătoare a prevederilor legale invocate, neexistând motive de casare a încheierii contestate.

Prin urmare, în circumstanțele expuse, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău consideră că prima instanță justificat și argumentat, cu pronunțarea asupra tuturor aspectelor importante, având în susținere cadrul legal aplicabil speței, corect a ajuns la concluzia de a respinge demersul depus de executorul judecătoresc *****

Astfel, din considerentele menționate şi având în vedere că nu au fost constatate careva temeiuri de fapt şi de drept, doveditoare a ilegalității încheierii contestate şi care ar duce la casarea acesteia, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ ajunge la concluzia de a respinge recursul ca fiind neîntemeiat şi de a menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 13.07.2023, ca întemeiată şi legală.

În conformitate cu art. 427 lit. a) şi 428 ale Codului de procedură civilă, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Chişinău

DECIDE:

Se respinge cererea de recurs declarată de executorul judecătoresc *****

Se menține încheierea Judecătoriei Chişinău (sediul Centru) din 13.07.2023, emisă în cauza civilă, la demersul executorului judecătoresc ***** privind aplicarea interdicției de a părăsi țara pe un termen de 6 luni debitorului *****.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul Anatol Pahopol

judecătorii Ruxanda Pulbere

Ala Malîi